București, 13 · XI · 1945

Tanți,

Ți am mai dat ieri telegrama, așa cum îmi propusesem, căci am fost pe la facultate și am văzut că și a fixat data examenului de admitere pentru 26 și 27 Noembrie. Acelaș lucru îl văd publicat în „Universul" de azi. Va avea, prin urmare, scrisoarea aceasta timp îndeajuns ca să-ți sosească așa cum trebuie.

Mai sunt unele amănunte care în ziar nu sunt date și pe care ți le fac eu cunoscute acum, după cum le-am citit pe afișe. Anume, în privința materiilor la care se dă examenul. Nu știu secția la care te-ai înscris tu, dar, după câte cred, din cele ce mi le spuneai tu odată, socotesc secția de filologie modernă cea aleasă. Examenul la această secție va consta din trei probe scrise: la limba română, limba latină și o altă limbă modernă după alegerea candidatului. Oral vor da numai acei care au probele calificate sub linie, - ceeace, desigur, nu va fi cazul!

V.

La filologia clasică se dau lucrări scrise din: limba română, limba latină și limba elină.

La istorie: l. română, istoria Românilor și l. latină.

La filosofie: l. română, filosofie și o limbă modernă.

Materia care se cere e a ultimelor două clase de liceu. Nota minimă este 6. Oral vor da numai acei pe care îi va socoti comisia.

Iată dar cum stau lucrurile.

Va trebui deci să faci o excursie la București în preajma lui 26 Nov.

Să nu-ți faci cine știe ce griji în privința acestui examen. Eu mi-aș exprima chiar o îndoială asupra lui, ca unul ce sunt pățit. Tot o așa impozantă listă a fost publicată și acum patru ani, când eram eu așezat s'o înfrunt. De ce n'aș spune că m'am înspăimântat! O neliniște mare m'a stăpânit toată vara. Și când am venit la București și-am intrat în sala aglomerată a încercării, ce să vezi? Mi s'a cerut o singură teză la o materie pe care singur mi-o aleg. La limbile străine, teza trebuia scrisă tot în românește, subiectele fiind date în așa fel ca să nu ai nevoie de prea multe cuvinte străine. Cel mult un titlu de carte, un autor sau un erou. În anii următori, afară de cel trecut când nu s'a mai ținut examen de admitere, totul s'a petrecut la fel. Eu așa am nădejde că anul acesta nu se va deosebi prea mult de ceilalți. Deci, nu te îngrija prea mult.

Fratele meu cel mai mic, despre care ți-am scris odată, pe nume Romulus-Viniciu, se află aici

și va da admiterea la litere și drept. Îl vei avea coleg. Și pe mine m'a bătut un' gând: să mă înscriu din nou în anul I, la secția filosofie. Nu am părăsit încă hotărârea aceasta cam cindată, dar sunt prea mari greutățile de aici ca s'o mai păstrez cu atâta tărie ca la Baia. Când eram acolo n'aveam grija mesei, ceeace aicea mă frământă cam mult. Și știi adevărul pe care și latinii și l-au zis: „Primum vivere, deinde philosophare." Zilele ce vor veni vor aduce, fără îndoială, o dezlegare și aici. Descumdată am de dat câteva examene de lichidare a celor patru ani, plus examenele de licență. Este o vorbă românească ce spune că întotdeauna coada e groasă. Așa și în cazul meu. Pentru cele trei examene de licență nu se cere mai mult decât în toți cei patru ani. În plus, seminarul pedagogic. Dar oriși unde-i așa. Tu n'ai avut de furcă în primăvara trecută cu bacalaureatul? De asta nu mă înfricoșez prea mult!...

Destul cu informațiile și comentariile! Înarmează-te odată prin cele sfinte cu convingerea fermă că examenul nu-i o piedică, ci o chemare agreabilă, pe care, fără nici o îndoială, ai s'o primești cu bucurie și-ai s'o învingi asemenea.

Eu te aștept în București.

Diogene